

Peter Koelewijn, Fraulein Fraulein

Fraulein Fraulein
Laat dat nou zuflilig sein
Ich habe nog ein Pltzchen vrij
Oh ja, Fraulein

Fraulein Fraulein
Ich zet je morgen auf de trein
Dan bist du 's avonds in Berlijn
Oh ja, Fraulein

Ik vond haar op 't Centraal Station
Met tranen in haar ogen
Ze kon niet naar huis de trein was weg
En dat had niet gemogen
Ze was een week naar het strand geweest
En ging weer naar de Heimat
Vooral als ze mooi zijn, klopt mijn hart
Voor een mens in nood, vertel mij wat

't Werd een hele fijne dag
En ook 's avonds niks proberen
Zij op de stretcher, ik in 't bed
Want een heer moet niks forceren
Toen midden in de nacht een donderslag
En de bliksem sloeg steeds neder
En trillend van angst stond ze bij m'n bed
Dus zei ik zacht en teder

Natuurlijk ging ze nooit meer weg
Ze is bij mij gebleven
Want alles wat ze nodig heeft
Kan niemand haar beter geven
Forceren doe ik nog steeds niks
Maar als de hormonen trillen
Dan roep ik even h Fraulein
En ze weet wat ik zou willen